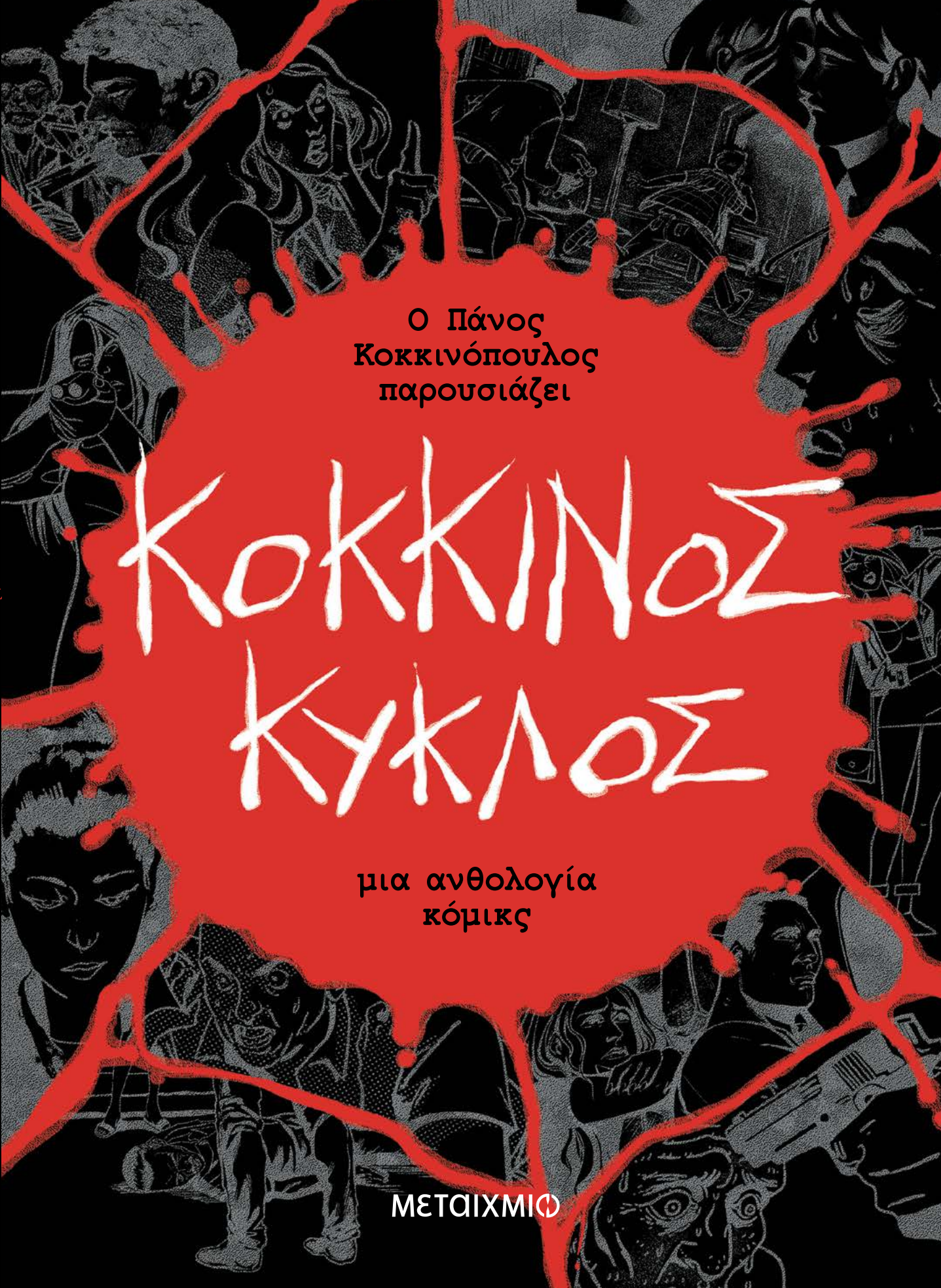
Ο Πάνος Κοκκινόπουλος παρουσιάζει
ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
μια ανθολογία κόμικς
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο Πάνος Κοκκινόπουλος παρουσιάζει

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

μια ανθολογία κόμικς

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Εισαγωγικό σημείωμα Πάνος Κοκκινόπουλος	7
1.	**Το κλουβί** Σενάριο - σχέδιο: Μάνος Λαγουβάρδος	11
2.	**Ο επισκέπτης** Σενάριο: Νίκη Σπανού – Σχέδιο: Ειρήνη Σκούρα	23
3.	**Ο ψαλιδοπόδης** Σενάριο - σχέδιο: Λεν Γωγ	35
4.	**Σκουπίδια** Σενάριο - σχέδιο: Κορίννα Μέι Βεροπούλου	47
5.	**Χοιροστάσιο** Σενάριο - σχέδιο: Αύγουστος Κανάκης	59
6.	**Λένα και Μαρία** Σενάριο - σχέδιο: Νίκος Τσουκνίδας	71
7.	**Εισβολή** Σενάριο - σχέδιο: Θανάσης Καραμπάλιος	83
8.	**Οι φίλοι** Σενάριο - σχέδιο: Erinto	95
9.	**Μάνα** Σενάριο - σχέδιο: Δημήτρης Γαβαλάς	107
10.	**Τρωικός Πόλεμος** Σενάριο - σχέδιο: Σπύρος Δερβενιώτης	119
11.	**Ο ιππότης** Σενάριο - σχέδιο: Δήμητρα Νικολαΐδη	131
12.	**Νοκ άουτ** Σενάριο - σχέδιο: Ηλίας Κυριαζής	143

Πάνος Κοκκινόπουλος

Εισαγωγικό σημείωμα

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, η αφήγηση με εικόνες με γοήτευε περισσότερο από την αφήγηση με λέξεις, όπως συμβαίνει στα περισσότερα παιδιά. Θυμάμαι, μικρό παιδί, να ξοδεύω όλο το χαρτζιλίκι μου, σχεδόν κάθε εβδομάδα, στο μοναδικό γαλλικό βιβλιοπωλείο της εποχής, τον Κάουφμαν, της οδού Σταδίου. Έτσι μεγάλωσα, με τα κλασικά γαλλόφωνα κόμικς της γενιάς μου — με τον Τεν Τεν, τον Μπλέικ και Μόρτιμερ, τον Σπιρού και Φανταζιό και όλους εκείνους τους ήρωες που μπορούσαν να δημιουργήσουν ολόκληρους κόσμους μέσα σε λίγα καρέ. Αυτό που με εντυπωσίαζε δεν ήταν μόνο οι ιστορίες τους, αλλά ο τρόπος με τον οποίο η εικόνα μπορούσε να αφηγηθεί κάτι που δεν χρειαζόταν να λεχθεί: ένα βλέμμα, μια σιωπή, μια αλλαγή στη γωνία, ένα αντικείμενο σε πρώτο πλάνο, ένα κοντινό γίνονταν αναπόσπαστο μέρος της πλοκής.

Αργότερα, όταν μπήκε στη ζωή μου το σινεμά, κατάλαβα ότι αυτή η σχέση με την εικόνα δεν ήταν καθόλου τυχαία. Ίσως γι' αυτό και μια ταινία όπως το *La Jetée* του Chris Marker μου έμεινε τόσο έντονα χαραγμένη. Ένα έργο σχεδόν ολόκληρο φτιαγμένο από στατικές φωτογραφίες, που αποδεικνύει πως δεν χρειάζεται η εικόνα να κινείται για να υπάρξει κινηματογράφος. Αρκεί η διαδοχή, ο χρόνος που μεσολαβεί ανάμεσα στις εικόνες και πάνω απ' όλα, αυτό που αφήνεις στον θεατή να συμπληρώσει, να φαντασιωθεί.

Κάπου εκεί, για μένα, συναντιούνται το κόμικ και το σινεμά. Ένα κόμικ είναι, κατά κάποιον τρόπο, μια ταινία που έχει παγώσει και τα καρέ της αφηγούνται από μόνα τους την ιστορία. Έτσι, το storyboard είναι ίσως το σημείο όπου οι δύο τέχνες αγγίζονται πιο άμεσα: μια σειρά από εικόνες που περιγράφουν δράση, ρυθμό, χώρο, βλέμματα και σιωπές πριν αυτά αποκτήσουν κίνηση. Μόνο που στο κόμικ το storyboard δεν είναι προσχέδιο μιας ταινίας. Είναι η ίδια η ταινία. Ο αναγνώστης είναι εκείνος που κινεί την κάμερα μέσα στο κεφάλι του, που αποφασίζει πόσο θα μείνει σε ένα καρέ και πόσο γρήγορα θα περάσει στο επόμενο.

Όταν λοιπόν βλέπω τις ιστορίες από τις σειρές μας να μεταφέρονται στο χαρτί, αισθάνομαι ότι επιστρέφουν σε μια πολύ παλιά τους καταγωγή. Πριν από την κάμερα, πριν από το μοντάζ, πριν από τον ήχο, υπάρχει η ανάγκη να

αφηγηθείς μια ιστορία μέσα από διαδοχικές εικόνες. Το κόμικ κρατά αυτή την ουσία γυμνή: εικόνα, χρόνος, κενό. Και μέσα σε αυτό το κενό βρίσκεται μεγάλο μέρος της μαγείας.

Ίσως τελικά αυτό να είναι και το κοινό στοιχείο ανάμεσα στα κόμικς που διάβαζα από παιδί, στο *La Jetée* στα storyboards και στις δικές μας σειρές: η πεποίθηση ότι μια εικόνα δεν χρειάζεται να τα εξηγεί όλα. Αρκεί να ανοίγει μια πόρτα. Τα υπόλοιπα τα κάνει η φαντασία του θεατή – ή, στην περίπτωση αυτού του βιβλίου, του αναγνώστη.

Οι ιστορίες αυτές άλλωστε έχουν κάτι που ξεπερνά την εποχή στην οποία γεννήθηκαν. Πριν από είκοσι πέντε χρόνια, όταν προβλήθηκαν για πρώτη φορά αυτά τα επεισόδια, δεν μπορούσα να ξέρω πώς θα τα κοιτούσε ο χρόνος. Κάποιες ιστορίες μένουν επειδή ανήκουν στην εποχή τους· άλλες μένουν επειδή, με κάποιον τρόπο, καταφέρνουν να ξεφύγουν από αυτήν. Το ενδιαφέρον αυτού του βιβλίου είναι πως δεν επιχειρεί απλώς να ξαναφέρει εκείνες τις ιστορίες στο σήμερα. Τις περνά μέσα από ένα καινούργιο βλέμμα, μια διαφορετική γενιά δημιουργών, που έχει τις δικές της εικόνες, τις δικές της αναφορές, τους δικούς της φόβους και τις δικές της εμμονές.

Και αυτό είναι ίσως το πιο όμορφο πράγμα που μπορεί να συμβεί σε μια ιστορία: να μην τελειώνει όταν τελειώνει η αρχική της αφήγηση. Να περνά από άνθρωπο σε άνθρωπο, από εποχή σε εποχή, από μέσο σε μέσο. Σήμερα έρχεται μια νέα γενιά για να τους δώσει ένα καινούργιο βλέμμα. Για να ξανακοιτάξει ιστορίες που έγιναν, που γίνονται και που θα γίνονται στο μέλλον. Ιστορίες που ειπώθηκαν, λέγονται και θα λέγονται. Γιατί ίσως τελικά αυτό να είναι το μυστικό κάθε πραγματικής ιστορίας: να μπορεί να αλλάζει πρόσωπο χωρίς να χάνει την ψυχή της.

1

ΤΟ ΚΛΟΥΒΙ

Σενάριο – σχέδιο: Μάνος Λαγουβάρδος

ΓΚΑΧ...
ΧΑΑΧ...
ΧΑΑΧ...
ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ, ΑΛΛΙΩΣ ΑΣ' ΤΟ ΝΑ ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΕΙ ΕΚΕΙΝΟ.
ΤΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ;...
ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΑΥ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - ΦΑ
Ε, ΚΑΛΟΠΑΙΔΟ! ΤΕΡΜΑ Η ΒΑΡΔΙΑ! ΤΡΑΒΑ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ
ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΑ ΠΛΥΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΜΑΣ!
ΑΡΓΗΣΕΣ! ΠΕΡΑΣΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΜΑΜΑ ΣΟΥ ΠΡΩΤΑ;
ΤΙ ΚΑΝΕΙ; ΚΑΛΑ ΕΙΝΑΙ;
ΚΑΛΑ...

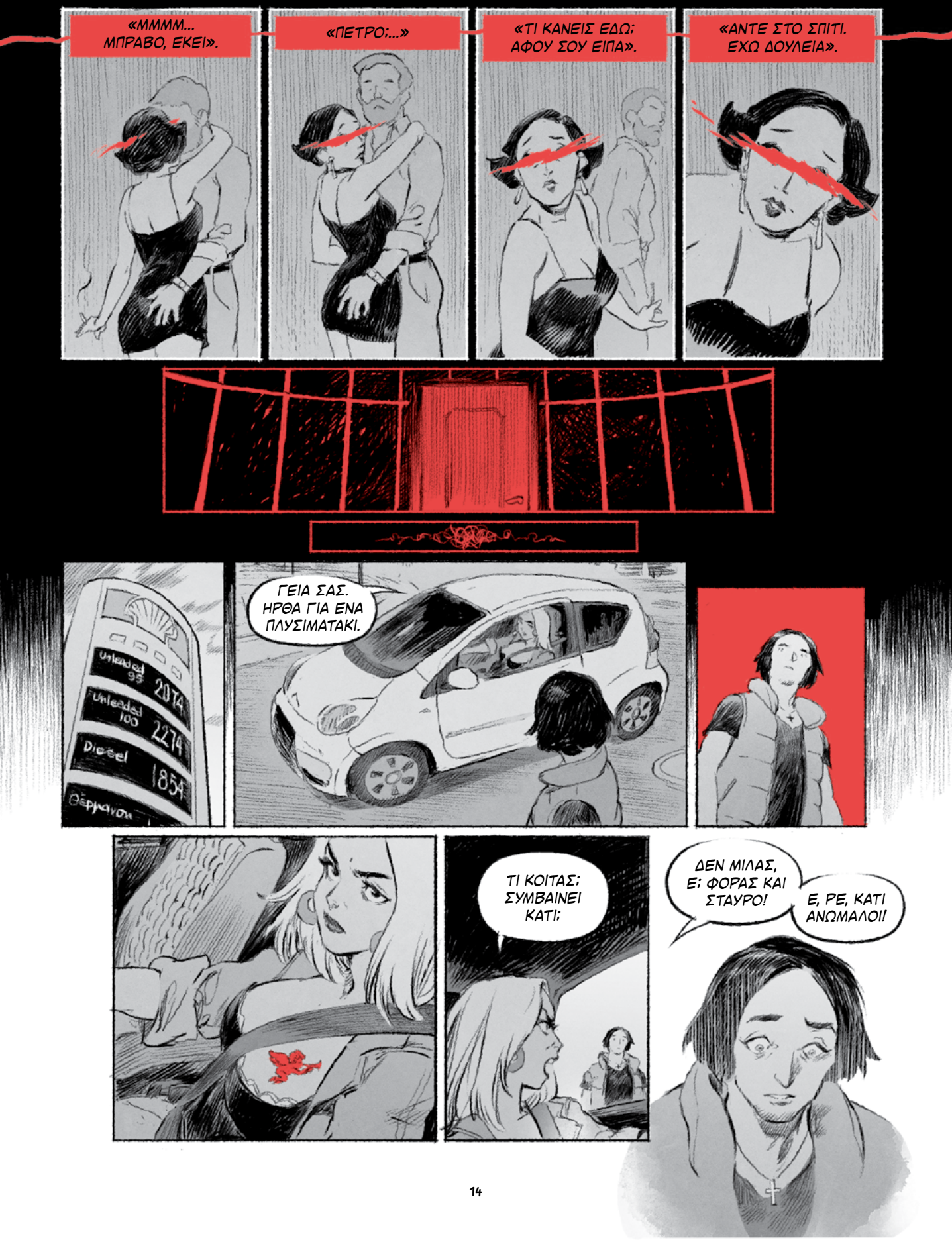
«ΜΜΜΜ... ΜΠΡΑΒΟ, ΕΚΕΙ».
«ΠΕΤΡΟ;...»
«ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΔΩ; ΑΦΟΥ ΣΟΥ ΕΙΠΑ».
«ΑΝΤΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΕΧΩ ΔΟΥΛΕΙΑ».
Unleaded 95 2074
Unleaded 100 2274
Diesel 1854
ΓΕΙΑ ΣΑΣ. ΗΡΘΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΛΥΣΙΜΑΤΑΚΙ.
ΤΙ ΚΟΙΤΑΣ; ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΤΙ;
ΔΕΝ ΜΙΛΑΣ, Ε; ΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟ!
Ε, ΡΕ, ΚΑΤΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ!

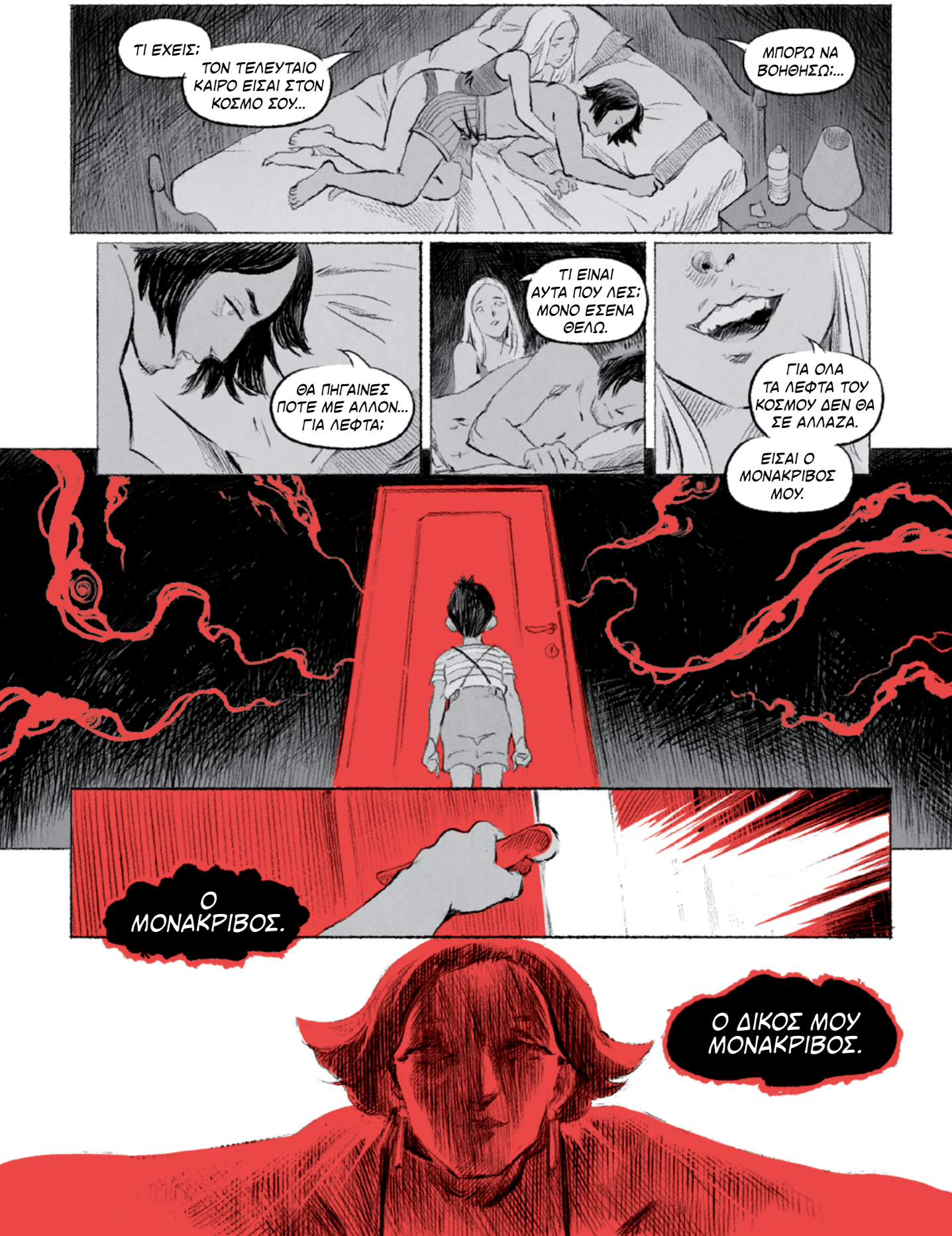
ΤΙ ΕΧΕΙΣ;
ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΙΡΟ ΕΙΣΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΟΥ...
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΩ;...
ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΕΣ ΠΟΤΕ ΜΕ ΑΛΛΟΝ... ΓΙΑ ΛΕΦΤΑ;
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΛΕΣ; ΜΟΝΟ ΕΣΕΝΑ ΘΕΛΩ.
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΣΕ ΑΛΛΑΖΑ.
ΕΙΣΑΙ Ο ΜΟΝΑΚΡΙΒΟΣ ΜΟΥ.
Ο ΜΟΝΑΚΡΙΒΟΣ.
Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ ΜΟΝΑΚΡΙΒΟΣ.

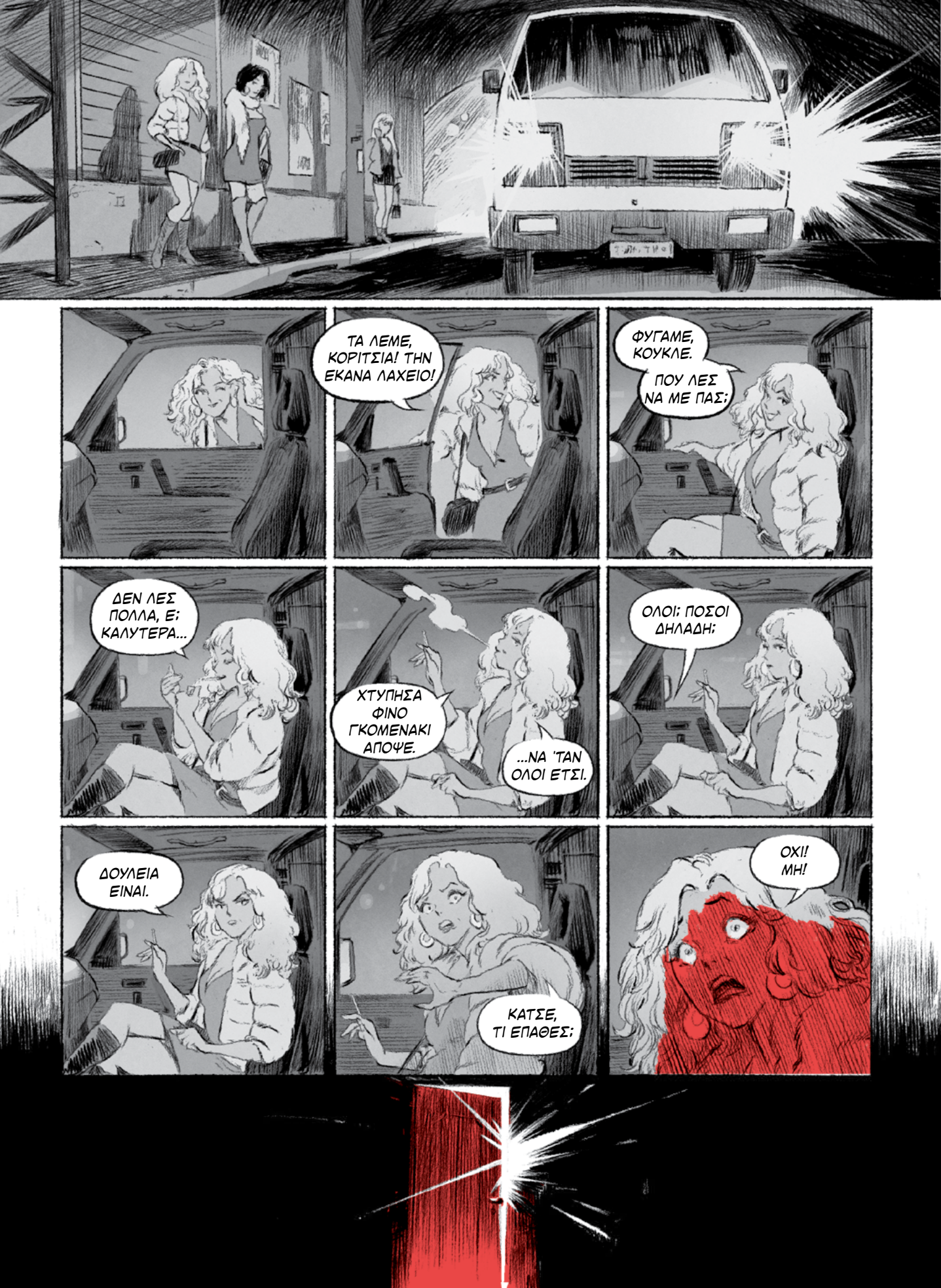
ΤΑ ΛΕΜΕ, ΚΟΡΙΤΣΙΑ! ΤΗΝ ΕΚΑΝΑ ΛΑΧΕΙΟ!
ΦΥΓΑΜΕ, ΚΟΥΚΛΕ.
ΠΟΥ ΛΕΣ ΝΑ ΜΕ ΠΑΣ;
ΔΕΝ ΛΕΣ ΠΟΛΛΑ, Ε; ΚΑΛΥΤΕΡΑ...
ΧΤΥΠΗΣΑ ΦΙΝΟ ΓΚΟΜΕΝΑΚΙ ΑΠΟΨΕ.
...ΝΑ 'ΤΑΝ ΟΛΟΙ ΕΤΣΙ.
ΟΛΟΙ; ΠΟΣΟΙ ΔΗΛΑΔΗ;
ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ.
ΚΑΤΣΕ, ΤΙ ΕΠΑΘΕΣ;
ΟΧΙ! ΜΗ!

ΣΣΣΣΤ! ΚΑΝΕ ΗΣΥΧΙΑ!
ΜΗΝ ΤΟΝ ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ!
...Ε! ΦΡΟΝΙΜΑ!

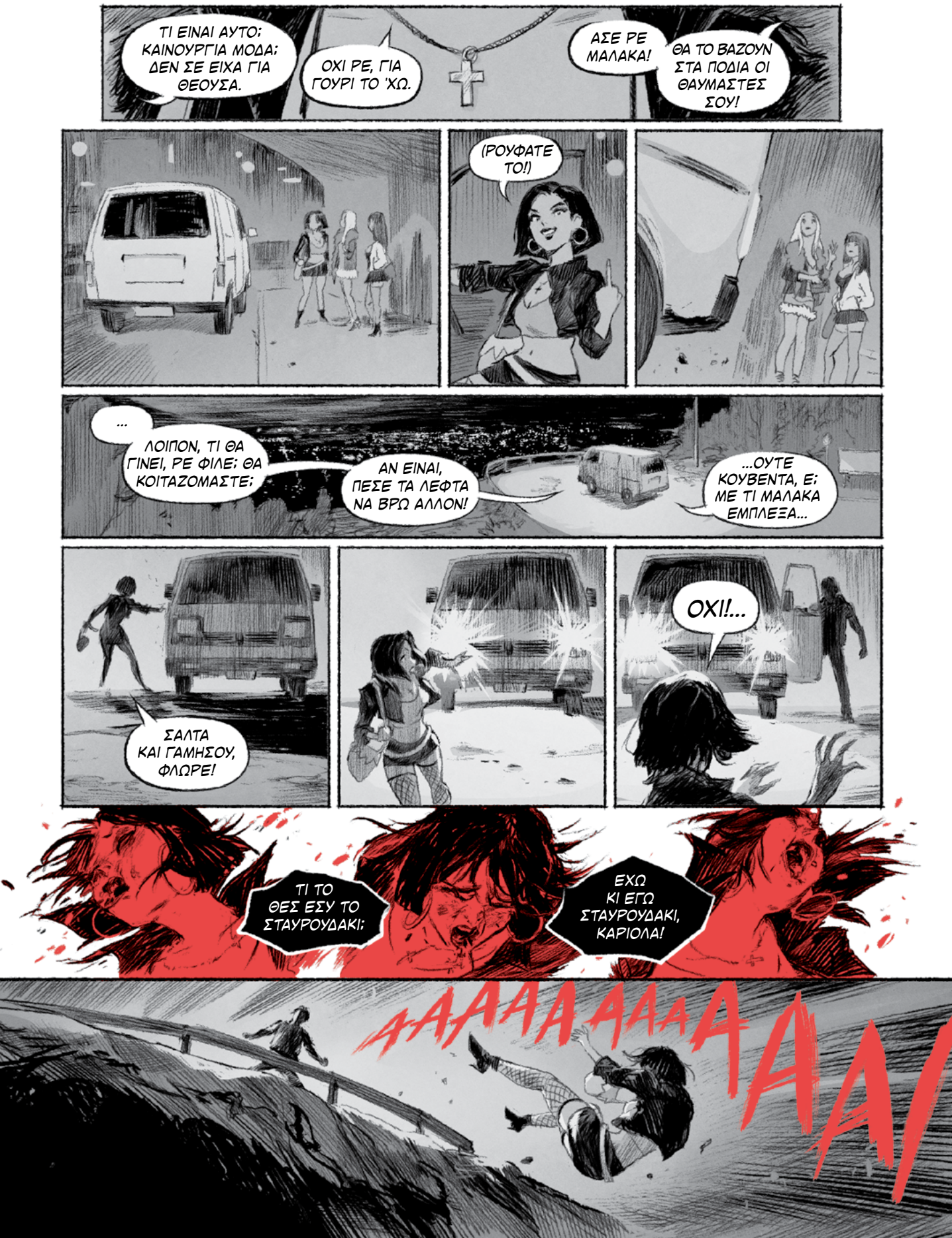
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ; ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΟΔΑ; ΔΕΝ ΣΕ ΕΙΧΑ ΓΙΑ ΘΕΟΥΣΑ.
ΟΧΙ ΡΕ, ΓΙΑ ΓΟΥΡΙ ΤΟ 'ΧΩ.
ΑΣΕ ΡΕ ΜΑΛΑΚΑ!
ΘΑ ΤΟ ΒΑΖΟΥΝ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΣΟΥ!
(ΡΟΥΦΑΤΕ ΤΟ!)
...
ΛΟΙΠΟΝ, ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ, ΡΕ ΦΙΛΕ; ΘΑ ΚΟΙΤΑΖΟΜΑΣΤΕ;
ΑΝ ΕΙΝΑΙ, ΠΕΣΕ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΝΑ ΒΡΩ ΑΛΛΟΝ!
...ΟΥΤΕ ΚΟΥΒΕΝΤΑ, Ε; ΜΕ ΤΙ ΜΑΛΑΚΑ ΕΜΠΛΕΞΑ...
ΣΑΛΤΑ ΚΑΙ ΓΑΜΗΣΟΥ, ΦΛΩΡΕ!
ΟΧΙ!...
ΤΙ ΤΟ ΘΕΣ ΕΣΥ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΥΔΑΚΙ;
ΕΧΩ ΚΙ ΕΓΩ ΣΤΑΥΡΟΥΔΑΚΙ, ΚΑΡΙΟΛΑ!
ΑΑΑ

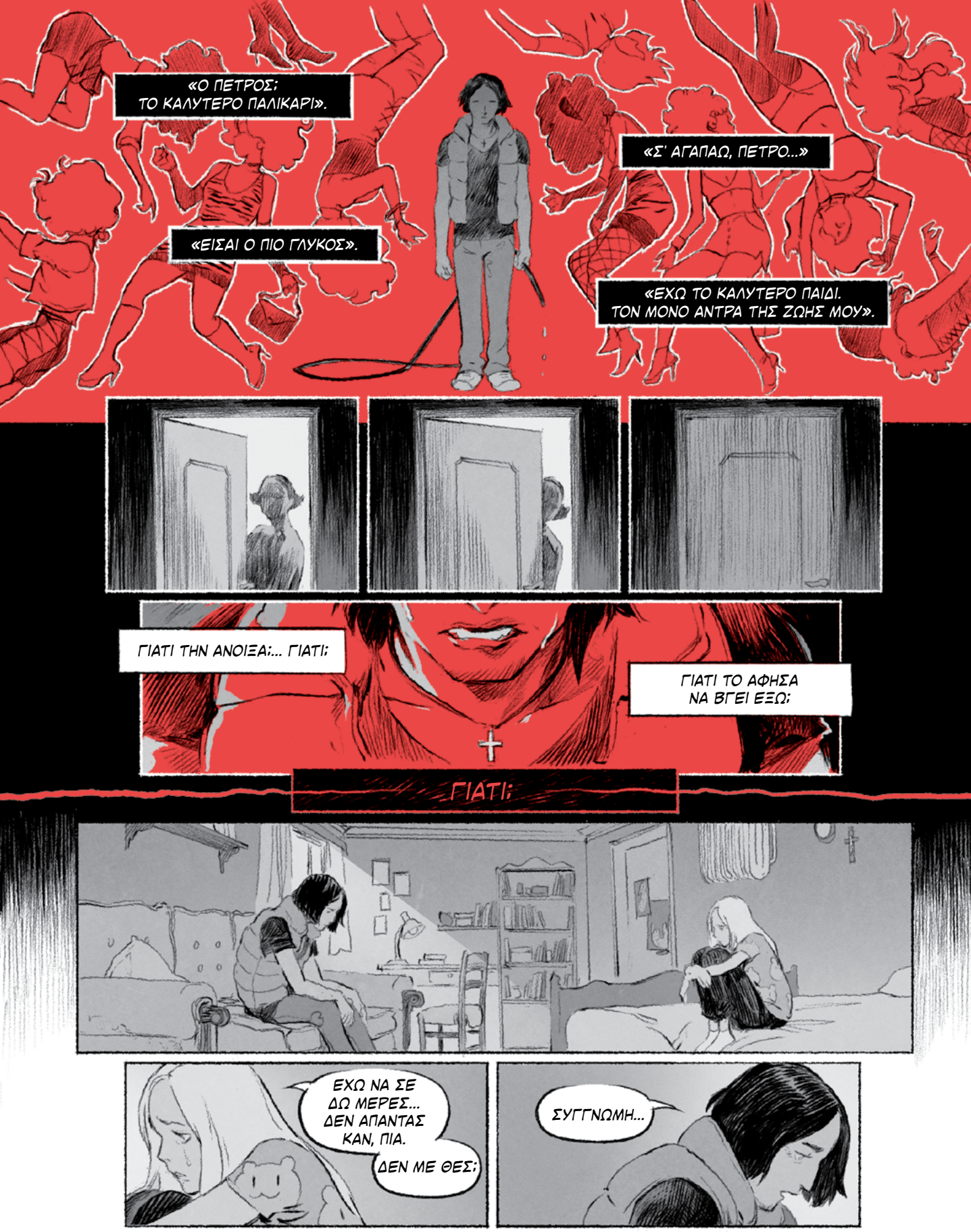
«Ο ΠΕΤΡΟΣ;
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΛΙΚΑΡΙ».
«ΕΙΣΑΙ Ο ΠΙΟ ΓΛΥΚΟΣ».
«Σ' ΑΓΑΠΑΩ, ΠΕΤΡΟ...»
«ΕΧΩ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΙΔΙ.
ΤΟΝ ΜΟΝΟ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ».
ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΑ;... ΓΙΑΤΙ;
ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΑΦΗΣΑ
ΝΑ ΒΓΕΙ ΕΞΩ;
ΓΙΑΤΙ;
ΕΧΩ ΝΑ ΣΕ
ΔΩ ΜΕΡΕΣ...
ΔΕΝ ΑΠΑΝΤΑΣ
ΚΑΝ, ΠΙΑ.
ΔΕΝ ΜΕ ΘΕΣ;
ΣΥΓΓΝΩΜΗ...

Πέρα απ' την αλήθεια που βλέπεις,
πέρα απ' την αλήθεια που ακούς,
που διαβάζεις, που αισθάνεσαι,
πέρα απ' την αλήθεια του θύτη
και του θύματος, υπάρχει
και μια άλλη αλήθεια.

Όταν ο άνθρωπος ξεπερνάει τα όριά του
και ο χρόνος χάνει τη σημασία του.

Όταν η στιγμή γίνεται μια ολόκληρη ζωή,
μια λεπτή κόκκινη γραμμή και όλα ενώνονται
και το τέλος συναντάει την αρχή,
αυτός είναι ο Κόκκινος Κύκλος.

ISBN: 978-618-03-5048-7
9 786180 350487
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 85048
metaixmio.gr